

Som ett led i Riksföreningens för Handvävning pågående vävtema "annorlunda växtmaterial" ordnade Väv i Väst en utbildningsdag för att lära mer om sisal.

Sisal, slott och Annika Andersson

Majsol, nyutslagen grönska och glittrande vatten inramade Väv i Västs dag på **Näas slott** i maj 2006.

I södra slottsflygeln berättade textilkonstnär Annika Andersson om sisal och visade prov på sin vävkonst.

Annika hade tänkt ägna sig åt sömnad, men fastnade för vävning när hon gick en förberedande termin för att komma in på textilläroretutbildning i Borås i slutet av 80-talet. Efter studierna blev det Californien där hon kom i kontakt med bl.a. japansk, indisk och ikatfärgad textil. Nu undervisar hon parallellt med egen verksamhet i ateljé på Näas slott. Det har blivit flera utställningar och beställningar under åren och alltid mycket mattor, eftersom hon gillar de strama formerna. Sisalgarn visade sig bra till mattor och det materialet dominerade hennes produktion under en 10-års period.

Sisalfibern utvinns ur agaveplantans blad. Fynd i gamla gravfält visar att fibern har använts för minst 8000 tusen år sedan. Agaven växer i tropiskt klimat men har för övrigt inga stora anspråk på växtbetingelser. Fibrerna ligger i kanaler i bladen. Bladköttet bankas bort och fibern tvättas många gånger. Ingen rötning behövs. Det är en stark fiber som tål väta.

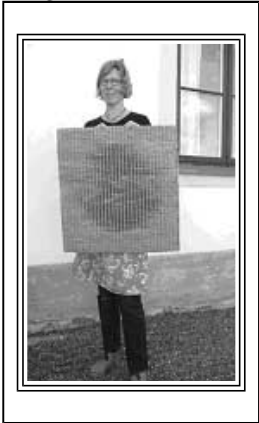
Det finns 1- 4 trådigt garn som är lätt att färga. Trots att fibern är hård, tar den fort åt sig färg. Annika använde först reaktiva färger med gick över till kypfärger som gav mindre överskottsfärg. Hon tvättar också ut ev. spinnolja före färgningen. Färgad sisal är känslig för solljus, men Annika tycker att sisaltextil åldras med värdighet.

Annika började väva med sisal i början av 90-talet. Då rynkade många på näsan över materialvalet, men några år senare blev det succé. Det stickiga på ytan försvinner fort, smuts ramlar igenom mattan och den håller sig fräsch länge. Vävtekniker som varprips, panama och taqueté ger god stabilitet, likaså trasa och sisal tillsammans. Annika har också utvecklat en vävteknik med tuskaftsbotten i entrådig sisal och med tvåtrådig floterings på rätsidan. Det blir ganska mycket ludd under vävstolen när man väver med sisal. Annika samlade upp, gick papperskurs och fick material till flera fantasieggande mobiler.

Vi fick också ta del av hur Annika färgade sisalgarnet och hur hon bar sig åt för att få ikatfärgning att hamna på rätt ställe i väven. Hon målade först upp mönstret på en vävd förlaga, repade upp och lindade den

målade tråden på varpan som guide för omknytningarna. Ibland gick det precis som hon tänkt sig, ibland blev det något helt nytt.

Slutligen fick vi titta nära, fråga om

och känna på de vävnader Annika tagit med sig, jämsides med att vi njöt av hennes goda kaffe och dopp.

Tack Annika för en god, vacker och lärorik förmiddag!

ih

Annika med en av sina ikatfärgade vävnader utanför slottsflygeln.